

«Ζητείτε ειρήνην μετά πάντων, και τον αγιασμόν, χωρίς του οποίου ουδείς θέλει ιδεί τον Κύριον» (Εβραίους,ιβ':14).

«Έχοντες λοιπόν, αγαπητοί, ταύτας τας επαγγελίας, ας καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, εκπληρούντες αγιωσύνην εν φόβω Θεού» (Β' Κορινθίους,ζ':1).

Οι λέξεις αγιασμός και αγιοσύνη, προέρχονται από τη λέξη άγιος που γραφικά σημαίνει, αγνός και καθарός. Κατά συνέπεια ο αγιασμός και η αγιοσύνη έχουν να κάνουν με ενέργειες, συνθήκες και καταστάσεις που συντελούν στο να γίνεται και να παραμένει ο άνθρωπος αγνός, στο σώμα, στη ψυχή και στο πνεύμα του.

Ξεκινώντας λέμε ότι η πρώτη και βασική ενέργεια που πρέπει να κάνει κάθε ειλικρινής άνθρωπος που επιδιώκει τον αγιασμό, είναι να μετανοήσει και να πιστέψει στον Ιησού Χριστό, ως Υιό του Θεού που πέθανε για τις αμαρτίες του και αναστήθηκε για τη δικαίωσή του. Αυτό διότι εξ αιτίας της πτώσης των πρωτοπλάστων, κάθε άνθρωπος γεννιέται με πνεύμα, του οποίου η επιθυμία για την αδικία και ανομία υπερσχύει της επιθυμίας για το δίκαιο και νόμιμο, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Αυτό αποδεικνύεται από τον εγωιστικό τρόπο με τον οποίο σκέπτεται και ενεργεί ο άνθρωπος από την παιδική του ηλικία και κυρίως από τον τρόπο ζωής σήμερα της μεγάλης πλειοψηφίας των ανθρώπων. Για τον λόγο αυτό ο νόμος της Παλαιάς Διαθήκης, που περιληπτικά συνοψίζεται στις γνωστές δέκα εντολές, δεν μπόρεσε κανένα να τελειοποιήσει και να δικαιώσει ενώπιον του Θεού.

Ο Απόστολος Παύλος, πρώην μεγάλος διώκτης της εκκλησίας του Χριστού, έχοντας σχετική εμπειρία, αναφέρει δια του Αγίου Πνεύματος σχετικά: 'ημείς επιστεύσαμεν εις τον Ιησούν Χριστόν, διά να δικαιωθώμεν εκ πίστεως Χριστού και ουχί εξ έργων νόμου, διότι δεν θέλει δικαιωθή εξ έργων νόμου ουδείς άνθρωπος... Διότι εγώ διά του νόμου απέθανον εις τον νόμον, διά να ζήσω εις τον Θεόν. Μετά του Χριστού συνεσταυρώθην· ζω δε ουχί πλέον εγώ, αλλ' ο Χριστός ζει εν εμοί· καθ' ο δέ τω ρα ζω εν σαρκί, ζω εν τη πίστει του Υιού του Θεού, όστις με ηγάπησε και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ εμού. Δεν αθετώ την χάριν του Θεού·διότι αν η δικαίωσις γίνηται διά του νόμου, άρα ο Χριστός εις μάτην απέθανε' (Γαλάτας, β':16,19-21).

Συνεπώς είναι αποκλειστική ευθύνη μας σήμερα, να παραδεχθούμε αυτή την αδυναμία μας και να πάμε τους εαυτούς μας με πίστη στον

Κύριο Ιησού Χριστό, ζητώ ντας καθαρισμό και απελευθέρωση από τις αμαρτίες μας. Αν συμβεί αυτό, τότε το αίμα του Ιησού Χριστού μας καθαρίζει από κάθε αμαρτία και ο Πατέρας Θεός μας αναγεννάει πνευματικά και μας κάνει παιδιά Του. Με την αναγέννηση ο άνθρωπος γίνεται νέο κτίσμα, αρχίζει μέσα του να μορφώνεται ο χαρακτήρας του Ιησού Χριστού και μπορεί με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος να νικά το κοσμικό φρόνημα, σύμφωνα με το γραμμένο, 'Διότι παν ό,τι εγεννήθη εκ του Θεού νικά τον κόσμον' (Α' Ιωάννου, ε':4).

Αυτός ο καλός αγώνας να μορφωθεί ο Χριστός στον εσωτερικό άνθρωπο του παιδιού του θεού και κατά συνέπεια του αγιασμού, είναι ισόβιος και δύσκολος (Γαλάτας, δ':19). Γι' αυτό ο Κύριος μας προτρέπει λέγοντας 'ο δίκαιος ας γείνη έτι δίκαιος, και ο άγιος ας γείνη έτι άγιος' (Αποκάλυψη, κβ':11), έτσι ώστε να αποκτήσουμε γερές ρίζες και θεμέλια, πάνω σ' Αυτόν και να μη κινδυνεύει με κατάρρευση η πνευματική μας οικοδομή. Η φράση 'έτι άγιος'

δείχνει ότι ο αγιασμός αυξάνει σταδιακά μιας και έχει να κάνει με διάφορες πτυχές της καθημερινής ζωής μας και αφορά τον τρόπο ζωής μας, δηλαδή την συμπεριφορά μας (Α' Πέτρου, α':15,16), την συμμετοχή μας σε καλά έργα ενώ πιον Θεού και ανθρώπων (Τίτον, β':14, γ':8) και την αποχή μας από τα αμαρτωλά έργα της σάρκας (Γαλάτας, ε':16-21).

Ο αγιασμός των χριστιανών ν είναι ανάλογος με την αποδοχή εκ μέρους τους του λόγου του Κυρίου και με την υπακοή τους σ' αυτόν, σαν λόγο αλήθειας και ζωής. Αναφέρουμε σχετικά εδάφια: «Τώ ρα σεις είσθε καθαροί, δια τον λόγον τον οποίον ελάλησα προς εσάς» (Ιωάννης, ιε':3)

«Καθαρίσαντες λοιπόν, τας ψυχάς σας με την υπακοήν της αληθείας δια του Πνεύματος, προς φιλαδελφίαν ανυπόκριτον, αγαπήσατε ενθέρμως αλλήλους εκ καθαράς καρδίας» (Α' Πέτρου, α':22).

Αν ο αναγεννημένος χριστιανός διακρίνει στις σκέψεις, στο βλέμμα, στα λόγια και στη συμπεριφορά του προς τους άλλους, κοσμικά στοιχεία, πρέπει να επιμεληθεί ώστε αυτά να αφαιρεθούν, σύμφωνα με την προτροπή του λόγου του Θεού: «Πάσα πικρία και θυμός και οργή και κραυγή και βλασφημία, ας αφαιρεθή από σας μετά πάσης κακίας γίνεσθε δε εις αλλήλους χρηστοί, εύσπλαγχνοι, συγχωρούντες αλλήλους, καθώ ρ ο Θεός συνεχώ ρησεν εσάς δια του Χριστού» (Εφεσίους, δ':31-32). Αν κάποια από αυτά τα παραπάνω κοσμικά στοιχεία, θεωρούμε αδύναμους τους εαυτούς μας στο να τα

αποβάλλουμε, τότε να πηγαίνουμε με προσευχή στον Πατέρα Θεό και Του ζητάμε με ειλικρίνεια και μετάνοια να μας συγχωρέσει και να τα αφαιρέσει. Βέβαια πρέπει να γνωρίζουμε ότι πνευματικό αξίωμα της Καινής Διαθήκης είναι ότι προϋπόθεση της συγχώ ρησής μας από τον Ουράνιο Πατέρα μας, είναι να συγχωρούμε και εμείς όσους αμάρτησαν σε εμάς (Ματθαίος, ς' :14,15). Δεδομένου δε, ότι σε όλη την πνευματική μας πορεία θα εξακολουθεί να ισχύει το γραμμένο 'εις πολλά πταίομεν άπαντες'□

(Ιακώ βου, γ' :2),□ είναι απαραίτητο κάθε αίτημα του καθενός μας για συγχώ ρηση, να το συνοδεύουμε πάντα, λέγοντας όχι τυπικά αλλά με ειλικρίνεια, 'όπως και εγώ συγχωρώ όλους που αμάρτησαν σε μένα' (Ματθαίος, ς' :12). Αν συμβαίνει αυτό, τότε ο Πατέρας Θεός θα απαντά στην προσευχή μας, διότι ζητάμε κάτι που είναι σύμφωνο με το θέλημά Του και θα μας ελευθερώ νει από οτιδήποτε□ γίνεται αιτία πνευματικής πτώ σης στην καθημερινή μας ζωή.

Επιπλέον, σχετικά με τον αγιασμό, ο λόγος του Θεού αναφέρει: «Επει δὴ τούτο είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας, να απέχησθε από της πορνείας□ να εξεύρη έκαστος υμώ ν να κρατή το εαυτού σκεύος εν αγιασμό και τιμή»

(Α' Θεσσαλονικείς,δ' :3-4). Η πορνεία και μοιχεία είναι η σωματική ένωση άνδρα και γυναίκας πριν και εκτός γάμου αντίστοιχα, αλλά υπάρχει και η πνευματική πορνεία και μοιχεία που συμβαίνει όταν ο χριστιανός που είναι μέλος της εκκλησίας, δηλαδή της νύφης του Χριστού, αγαπάει και λατρεύει και άλλους κυρίους, στους οποίους και υποδουλώ νεται. Όσο ο λόγος του Θεού κατοικεί πλούσια μέσα μας και πληρούμαστε□ στη προσευχή με το Άγιο Πνεύμα, τόσο θα διακρίνουμε τις παγίδες του πονηρού και θα έχουμε τη δύναμη να τις αποφεύγουμε, ώ στε να διατηρούμε τον αγιασμό στη ζωή μας.

Όσο αφορά τον θεοσύστατο θεσμό του□ γάμου,□ που□ □ στις μέρες μας βάλλεται όσο ποτέ άλλοτε, ο λόγος του Θεού αναφέρει: «Τίμιος έστω ο γάμος εις πάντας, και η κοίτη αμίαντος□ τους δε πόρνους και μοιχούς θέλει κρίνει ο Θεός»

(Εβραίους, ιγ' :4). Για να συμβαίνει αυτό και γενικά για να έχει ένας γάμος την ευλογία του Θεού, θα πρέπει και οι δύο σύζυγοι να πιστεύουν σ' Αυτόν. Αλλά και όταν το ένα μέλος εκ των δυο στο αντρώγυνο, πιστεύει στο Θεό και το άλλο όχι, τότε ο λόγος του Θεού συμβουλεύει το πιστό μέλος, να μη αφήνει το άπιστο, εφόσον αυτό θέλει να μένει μαζί του. Αυτό διότι το άπιστο μέλος, δεχόμενο να συνοικεί με το πιστό, αγιάζεται διαμέσου αυτού και συγχρόνως τα παιδιά τους είναι

άγια και χωρίς τα ψυχικά τραύματα που θα δημιουργούσε τυχόν διαζύγιο των γονέων τους (Α' Κορινθίους, ζ':12-16).

Συνοψίζοντας λέμε ότι ο αγιασμός είναι απαραίτητος διότι χωρίς αυτόν δεν θα δούμε τον Κύριο. Το ότι Κύριος ζητάει 'ο άγιος ας γείνη έτι άγιος' φανερώ
νει ότι ο αγιασμός είναι ισόβιος αγώ νας και απαιτεί εκ μέρους μας, πνευματική επαγρύπνηση και αφιέρωση. Ο Κύριος ευαρεστείται όταν μας βλέπει να αγωνιζόμαστε να κάνουμε το θέλημά Του και να φέρνουμε τους εαυτούς μας με μετάνοια σ' Αυτόν, όταν πέφτουμε και λερωνόμαστε, ώ στε να μας σηκώ νει και να μας καθαρίζει με το αίμα Του. Ας μοιάσουμε στον Πατέρα μας Θεό που είναι Άγιος και να γίνουμε και εμείς άγιοι, με τη δύναμη που χορηγεί Αυτός δια του Αγίου Πνεύματος, σε όλα τα παιδιά Του. Αμήν!